

gleda. Pod orlovim nosom vile so se goste brke, s katerimi si je rad ponosno poigral. Da kratko bosanski rečem, imel je Čengić pravo „ruso“ glavo. Obleka je bila skoro vsa od čiste svile: srajca, prslek, blače in nogovice. Preko teh haljin nosil je dolg, predragocen kožuh, katerega je robil naj-finejši hermelin. Okolo vrata mu ste viseli dve zlati verižici, ki ste pri vsakem koraku lahko zarožljale. Hoje je bil počasne pa ponosne; stopal je krepko in odločno, glavo je držal po konci, nos nosil je visoko. Pri govorjenji, pušenji, sedenji i šetanji kazal je mož, da je vajen, zapovedati ter strahovati onega, ki bi utegnil toli predrznega čela biti, da bi se ustavljal jegovim ukazom. Kadar sem pogledal tega bosanskega granda, vselej mi je pal na um Kapanej, o katerem štímanci poje sloviti Dante, da se jegov napuh še v peklu ni vpognil. (Div. comedia I, 14, 64). Tahirbeg je bil skoro ednako oblečen. Le mesto kožuha je nosil črez srajco in prslek okusno, svileno jopico. Obraza pa je bil temnega, odurnega. Kadarkoli sva se srečala z očmi, trenil in zamižal je nekako jezen in nevoljen. Košate in mršave mustače so ga kazale še bolj resnobsnega in neprijaznega. Zvedavo in rado je počivalo moje oko na teh dveh potomcih glasovite rodovine Čengičev, katerih posamezna imena bodo preklinjana v bosanskih narodnih pesnih, dokler bodeta Bošnjakom vzbajala mesec in solnce. Zavit v vsakojake misli bil bi skoraj preslišal zahvalo, kojo mi je izrekal paša za uljudni sprejem. Sprevodili smo trojico skozi vse prostore obeh hiš tje do elegantne v Beči kupljene kočije, na kterej so se gosti iz Sarajeva pripeljali in sedaj v Blažuj odpeljali. Kakor bi s puško poknil, raznesla se je naglo po Sarajevske dolini vest, da se je povrnil Ali paša. Drugo jutro že izpraševali so me sosedi: došel li je pašo? Bode li konak zopet jegov? Ah mili Bože! neče li nam general Filipovič pomagati? Sam večni Bog zna, kakí krvnik je ta človek Ali paša! Tako je tugoval in tarnal siromašni narod, meni pa je srce bolelo, ker nisem mogel ničesar določnega vprašalcem odgovoriti. Še le tekem časa smo zvedeli resnico, da je paša poprosil milosti, da se sme z vso družino v Sarajevo vrniti, Tahirbeg pa v Blažuj, ker sta oba obljubila popolno udanost in prisegla neomejeno pokorščino. Vendar jih hiše nam ostanejo v naših rokah, dokler nam bodo potrebne za bolenike ali za stanovanje vojakov. Ne dolgo zatim obiskal nas je Ali paša znovič v društvu dveh osmanskih uradnikov ter nam povedal, da se sme na kulo vrniti, kadar postane prazna bolenikov. Pritožil se nam je, da mora sila drago plačevati stanovanje v Sarajevu, zatoraj želi, da bi zamogel v kratkem pod lastno streho prebivati. Ali par mesecev bode mož že še moral čakati. Naj le za pokoro nekoliko okusi, kako grenko in bridko je živeti pod tujim stropom in še za drag denar. Preskočiva sedaj, blagovoljni bralec! od tega moža,

za katerega je Bošnjakom in morebiti tudi tebi toliko mar, kolikor za moža v meseci, na druge bolj zanimive, bolj spomina vredne reči in dogodke.

Dr. Mihajlo Napotnik.

Smešničar 46. Neka žena razodene svoji prijateljici skrivnost, katero jej je mož povedal; na to pa zatrdi žena prijateljici: „Ti, da tega ne boš komu pravila“. „Oh, bodi brez skrbi — bom molčala, kakor ti sama“. Slavomil.

Razne stvari.

(Za „Narodno društvo“) zanimajo se hvala Bogu skoraj vsi odličnejši narodnjaki. Naš mnogozaslužni poslanec g. dr. Vošnjak želi ime prekrstiti v „Slovensko društvo“. Dobro, tedaj snujemo „Slovensko društvo“. Priprave v Mariboru smo pričeli!

(*Ptujsko c. k. glavarstvo*) je v uradnem listu „Grazer-Zeitung“ naznanilo, da se bodo lovske pravice dražbala 5., 6., in 7. decembra. Razglas je tudi pisan in tiskan v pravilnej slovenščini. Slava in hvala!

(*Pri sv. Lenartu v Slov. gor.*) je zaprt tat Andrej Eichholzer in mnogo nakradenih in mu odvzetih rečij, katerih lastniki še niso znani, n. pr. sreberna ura, 17 srajc itd.

(*V gornjej Leudvi na Prekmurskem*) stanuje grof Bathyany. Temu je 17letni kočijaš Alojz Hafner iz Maribora ukradel 3300 fl. v bankovcih, zlato uro z zlato verižico in všel.

(*Napredovalno gospodarsko šolo*) snujejo v Velikey nedelji.

(*Ptujskemu mostu*) popravljajo jedno stolico za 380 fl.

(*„Šnops“ točiti*) smejo v mariborskem glavarstvu Kreitner v Digošah, Klepp pri sv. Marjeti, Pivec v Selcah, Kum v Studencih, Kellner v Slov. Bistrici, Bezjak v Črmlenšaku, Svati pri št. Ilji, Probst v Selnici, Stuber in Dah v Zimici, Sollag pri sv. Roprtu, Črvek v Jarenini, Wenedikter pri sv. Lovrenci, Jakopp v Rušah, Weingerl pri sv. Jakopu, Kumar in Kosar v Dupleku.

(*Ogenj*) bil je v Loženeku v fari sv. Marjete na Pesnici in pokončal viničarijo g. Poka. Otroci so baje pod streho zakurili.

(*Premembe pri vojaki meseca novembra*) dale so nam 6 novih feldzeugmeisterov, 5 feldmaršallajtnantov, 13 general-majorov, 26 obristov, 41 obrist-lajtnantov, 60 majorov, 295 stotnikov, 317 nadlajtnantov in 313 lajtnantov.

(*Za družbo duhovnikov*) so vplačali č. gg. Sinko 26 fl. (ustn. dpl.), Osenjak 11 fl., Haubereich 11 fl., Kotnik in Majcen po 2 fl., Tomanič, Arzenšek, Hribovšek, Trstenjak Jak., Kramberger Mart., Šlander in Plešnik po 1 fl.

(*Naš domači regiment*) Litzelhofen štev. 47 seli se na Dunaj 16., 17. in 18. novembra t. l. Pelja se pa nad Saleburg. Najprej je odrinol 1 bataljon in muzika.

(Spremembe v Lavantinski škofiji). Umrli so č. g. Zupanc, župnik pri sv. Marjeti pod Laškim, 61 let star, č. g. A. Klemenčič, župnik v pokoji v Mariboru 75 let star, č. g. V. Kolar gre kot provizor v Kebelj. Prestavljeni so č. g. kaplani: J. Jan. v Reichenburg, Fr. Pignar v Lembach, Kolenko k sv. Vrbanu pri Ptuji, J. Šmid v Rečico, J. Tamše v Koprivnico. Č. g. Fr. Zdolšek postal je župnik v Solčavi; č. g. J. Pribovič pa vojaški kaplan I. vrste v Ljubljani.

(Dražbe) 21. nov. Jož. Hraš v Slapah 2500 fl. 23. nov. Jož. Brošej v Pauloveih, 25. nov. J. Schönwetter v Nivercih 1174 fl. 26. nov. Ana Kolarič 935 fl.

Loterijne številke:

V Trstu 12. novembra 1881: 37, 36, 38, 57, 89.
V Linci " " 67, 81, 80, 23, 90.
Prihodnje srečkanje: 26. novembra 1881.

1-2

Pisarnica

g. dr. Janko Serneca
je sedaj v g. Reiserjevej hiši,
v poštnj ulici v Mariboru.

V Jarenini

bode se v sredo 23. novembra **19 polovnjakov** novega cerkvenega vina po dražbi prodavalo. Začetek ob 10. uri dopoldne.

Cerkveno predstojništvo.

2-3

POZIV.

C. k. okrajna sodnija v Mariboru l. p. pozivlja vse tiste, kateri imajo kot upniki kakšno pravico do zapuščine dne 6. oktobra 1881 brez testamenta zaumlega g. dr. Karola Ipavica, advokata v Mariboru, da se pri tej sodnji oglasijo in svoje tirjatve dne 7. decembra 1881 razkažejo ali svoje prošnje pismeno vložijo. Ako tega ne storijo, zgubijo vsako nadaljšnjo pravico do zapuščine, ako bi uže z drugimi plačili bila izerpljena, izvzemši ako imajo zastavno pravico.

C. k. okrajna sodnija v Mariboru
dne 31. oktobra 1881.

Gerčar,

c. k. okrajni sodnik.

Organist in mežnar

dobi službo v Podčetrtku. Pogodbe se zvejo ustno ali pismeno pri tamošnjem cerkvenem predstojništvu. 3-3

1-3

Mlin na prodaj

je v Slov. Bistrici. Ovi mlin ima 4 tečaje, vedno in močno vodo. Kdor hoče več izvedeti, ta se naj obrne do posestnika.

**Dunajsko zavarovalno društvo
na Dunaji.**

Poroštvenska zaloga:

goldinarjev 4,500.000 av. velj.

„Dunajsko zavarovalno društvo“ zavarujè

zastonj v prvem leti,

če kdo na 6 let da zavarovati:

hiše, gospodarska poslopja; pri takšnih zavarovanjih prične vplačanje še le v 2. leti in se završuje potem v 5letnih rokih.

Generalni zastopnik v Gradci

G. MICORI

v gosposkej ulici šte. 10.

7-12